Lietas Nr. A420572712
Lietas arhīva Nr. A42-00470-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 19.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Aija Pāvele,

piedaloties pieteicējas KS „Transporta grupa Rīgas taxi" pārstāvei /pers. A/ un /pers. B/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc KS „Transporta grupa Rīgas taxi" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 25.oktobra lēmuma Nr.22.4.8/86740 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2012.gada 30.janvāra līdz 25.jūnijam KS „Transporta grupa Rīgas taxi" (turpmāk – pieteicēja) veica pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk -IIN) un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk - VSAOI) auditu par laika periodu no 2010.gada janvāra līdz 2011.gada septembrim, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk - UIN) auditu par 2010.gadu un sastādīja audita pārskatu Nr.23.8/660.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu otrās audita daļas vadītājas vietnieces 2012.gada 25.jūnija lēmumu Nr.23.8/784 pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināts PVN 62 983,38 Ls, soda nauda Ls 18 895,02 Ls un nokavējuma nauda 14 513,63 Ls apmērā, VSAOI 9 686,08 Ls, soda nauda 29 058,24 Ls un nokavējuma nauda 2 346,25 Ls apmērā, IIN soda nauda 20 122,65 Ls apmērā, samazināta no budžeta atmaksājamā PVN summa par 2011.gada janvāri – maiju par 159,63 Ls un saistībā ar to

aprēķināta soda nauda 47,89 Ls apmērā, kā arī 2010.gadā samazināta zaudējumu summa, ko pārnes uz nākamajiem taksācijas periodiem par 173 597 Ls. Pamatojoties uz likuma „Pa nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu, nodokļu maksātājam pēc pārbaudes uzliktā soda nauda nomaksai budžetā noteikta 50 procentu apmērā, t.i., PVN soda nauda 9 471,46 Ls (50% x (18 895,02 Ls + 47,89 Ls)).

Nepiekrītot iepriekš minētajam lēmumam, KS „Transporta grupa Rīgas taxi" apstrīdēja to VID ģenerāldirektorei.

[2] Ar VID ģenerāldirektores 2012.gada 25.oktobra lēmumu Nr.22.4.8/86740 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts VID NKP Juridisko personu otrās audita daļas vadītāja vietnieces 2012.gada 25.jūnija lēmums Nr.23.8/784.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] KS „Transporta grupa Rīgas taxi" nodarbojas ar taksometru pakalpojumu sniegšanu, taču no tās nodokļu pārbaudei iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav gūstams skaidrs priekšstats par sabiedrības saimnieciskajiem darījumiem un ir konstatējams, ka sabiedrība pilnā apmērā nav uzskaitījusi visus gūtos ieņēmumus par taksometru pakalpojumu sniegšanu.

[2.2] KS „Transporta grupa Rīgas taxi" taksometru skaitītāju žurnālos par 2010.gadu un 2011.gada janvāri-septembri nav precīzi norādījusi kopējo taksometra veikto attālumu, kopējo taksometra veikto attālumu, kad taksometrs bijis noīrēts, kopējo noīrēto braucienu skaitu, pārsvarā nav norādīta dienas ieņēmumu summa un inkasētā naudas summa, kā arī pie kopējā noīrēto braucienu skaita palielinājuma braucienu attālums paliek nemainīgs un dienas ieņēmumi netiek norādīti.

Vienlaikus KS „Transporta grupa Rīgas taxi" nav nodrošinājusi taksometru skaitītāju žurnālu regulāru aizpildīšanu - katras darbadienas beigās, neievērojot Ministru kabineta 2007.gada 5.februāra noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 53.pantā noteikto.

[2.3] Ņemot vērā to, ka KS „Transporta grupa Rīgas taxi" taksometru skaitītāju žurnālos un grāmatvedības uzskaitē pilnībā nav uzrādījusi visus ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem, no auditam iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav iespējams noteikt tās deklarēto nodokļu aprēķina pareizību, VID bija tiesisks pamats izmantot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestajā daļā paredzētās tiesības un noteikt KS „Transporta grupa Rīgas taxi" nodokļu maksājumu lielumu uz aprēķinu pamata, izmantojot VID rīcībā esošo informāciju par taksometru nobrauktajiem kilometriem, pieņemot, ka vismaz pusi no nobrauktajiem kilometriem sabiedrība veikusi, pārvadājot pasažierus.

[2.4] VID KS „Transporta grupa Rīgas taxi" taksometru vidējo nobraukumu vienā mēnesī aprēķināja saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) rīcībā

esošo informāciju par taksometru nobraukumu starp tehniskajām apskatēm, dalot to ar mēnešu skaitu attiecīgajā periodā, pieņemot, ka puse no ceļa ir veikta tukšgaitā. Savukārt ar PVN apliekamo darījumu vērtība noteikta, ņemot vērā aprēķināto vidējo nobraukumu mēnesī un piemērojot Rīgas domes noteikto maksimālo tarifa likmi Ls 0,5 par vienu nobraukto kilometru (saskaņā ar Rīgas domes 2005.gada 15.novembra saistošajos noteikumos Nr.28 „Par maksimālajiem vieglo taksometru pārvadājumu tarifiem Rīgā" un 2011.gada 29.marta saistošajos noteikumos Nr.118 „Par maksimālo maksu (tarifiem) par pasažieru un bagāžas pārvadājumiem ar vieglo taksometru Rīgā" noteikto).

[2.5] KS „Transporta grupa Rīgas taxi" pārbaudes un sūdzības izskatīšanas laikā nav iesniegusi pierādījuma dokumentus, kas apliecinātu, ka taksometru skaitītāju žurnālos un sabiedrības grāmatvedības reģistros ir iegrāmatojusi visus ieņēmumus no taksometru pakalpojumu sniegšanas.

Par sūdzībā norādīto argumentu, ka nav ticams fakts, ka taksometri bija izīrēti 50% no nobraukto kilometru apjoma un fiziskām personām ir sniegti pakalpojumi bez atlīdzības (izrakstīti rēķini ar „0" vērtību), norādīts turpmāk minētais.

Taksometru pakalpojumu sniedzēju saimniecisko darbību raksturo gan attālums, ko taksometrs veicis ar pasažieri, gan braukšana atpakaļ, t.i., tukšgaita. Līdz ar to secināts, ka VID NKP pamatoti uzskatīja, ka taksometra vadītājs 50% no uzskaitītajiem kilometriem nobrauc bez pasažiera un negūst ienākumus. Tātad aprēķini tika veikti, izdarot nodokļu maksātajam labvēlīgāko pieņēmumu, jo pastāv iespēja, ka arī atpakaļceļā bija pārvadāts pasažieris.

Turklāt saskaņā ar Rīgas domes 2011.gada 29.marta saistošajiem noteikumiem Nr.118 „Par maksimālo maksu (tarifiem) par pasažieru un bagāžas pārvadājumiem ar vieglo taksometru Rīgā" taksometru pakalpojumiem tiek piemērots gan attāluma tarifs Ls 0,5 par kilometru, gan taksometra nolīgšanas tarifs Ls 1,5 (iekļaujot PVN) un laika tarifs Ls 0,1 par minūti.

Tātad konkrētajā gadījumā pastāv iespēja, ka nodokļu maksātājs varēja iekasēt arī minētos maksājumus, kas nav iekļauti VID NKP aprēķinā.

Vienlaikus nav saprotams, kā arī nav pierādīts nodokļu maksātāja apgalvojums, ka pakalpojumi tika sniegti bez atlīdzības, jo tas neatbilst saimnieciskās darbības būtībai.

[2.6] KS „Transporta grupa Rīgas taxi" 2010.gada un 2011.gada janvāra - jūnija, septembra darba laika uzskaites tabelēs nepilnīgi uzskaitījusi darba ņēmēju nostrādātās stundas, kad nodarbinātās personas pildīja darba pienākumus - sniedza taksometru pakalpojumus.

Atbilstoši darba līgumiem taksometru vadītājiem noteikts nepilns summētais darba laiks, bet 2010.gadā un 2011.gada janvāra - 2011.gada jūnija darba laika uzskaites tabelēs vispār nav uzrādīts darbs naktīs, brīvdienās un svētku dienās. Līdz ar to secināms, ka darba alga darbiniekiem netiek aprēķināta pēc summētā darba laika.

No auditam iesniegtajiem automašīnu vadītāju un taksometru skaitītāju kasieru-operatoru darba laika un algu aprēķiniem par 2010.gadu izriet, ka taksometru vadītāju darba algas tiek aprēķinātas, ņemot vērā taksometru vadītāja nodotās naudas summas mēnesī un tikai par to laiku, kad tiek apkalpoti klienti.

No lietā esošajām KS „Transporta grupa Rīgas taxi" 2010.gada un 2011.gada janvāra -septembra darba laika uzskaites tabelēm konstatējams, ka 2010.gadā un 2011.gada janvārī - jūnijā, septembrī KS „Transporta grupa Rīgas taxi" norādījusi vieglo taksometru vadītāju nostrādātas stundas no 0,19 līdz 32,43 stundām mēnesī.

Vienlaikus, salīdzinot KS „Transporta grupa Rīgas taxi" vieglo taksometru vidējo nobraukumu vidēji pusgada laikā (saskaņā ar CSDD datiem) un darba laika uzskaites tabelēs uzrādītās stundas, konstatēts, ka 2010.gada janvārī - 2011.gada jūnijā, septembrī norādītais darba laiks ir nepietiekams, lai veiktu šos nobraukumus.

Līdz ar to secināts, ka KS „Transporta grupa Rīgas taxi" darba laika uzskaites tabelēs uzrādītais darba laiks neatbilst darbinieku faktiski nostrādātajam darba laikam.

[2.7] Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, VID NKP pamatoti secināja, ka KS „Transporta grupa Rīgas taxi" pilnībā nav uzskaitījusi nodarbināto darba laiku, kā arī attiecīgi pilnībā nav aprēķinājusi darba algu, VSAOI un IIN.

Tādējādi VID NKP, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punktu un septītās daļas 2.punktu un pielietojot netiešo aprēķinu metodi, aprēķināja laiku (stundas), kas nepieciešams, lai veiktu nodokļu pārbaudes laikā noteikto vidējo nobraukumu mēnesī.

Izvērtējot aprēķinus, konstatēts, ka tie veikti, izmantojot formulu v = s/t (v – ātrums, s – ceļš un t – laiks), ir korekti un saprotami.

[2.8] Par sūdzībā minēto argumentu, ka audita secinājumi ir pretrunā ar Darba likuma 130.panta pirmo daļu un 131.panta pirmo daļu, jo darbinieka normālais dienas darba laiks nedrīkst pārsniegt astoņas stundas, bet no audita konstatēta izriet, ka darbinieki ir nodarbināti 12 stundas dienā, norādīts turpmāk minētais.

No pārbaudes materiāliem – darba laika uzskaites tabelēm konstatējams, ka KS „Transporta grupa Rīgas taxi" auditējamajā periodā darba ņēmējiem uzrādījusi darba laiku, kas ir mazāks par normālo darba laiku, piemēram, 2010.gada jūnijā darbinieki nodarbināti 2-21 stundas mēnesī, kopā par 2010.gada jūniju 47 darba ņēmēji nostrādājuši 564 stundas.

Savukārt VID NKP, veicot VSAOI aprēķinu, 2010.gada jūnijā papildus ir aprēķinājusi 1842,38 stundas, t.i., vidēji 39 stundas mēnesī katram nepersonificētam darba ņēmējam. Tas nozīmē, ka aprēķins KS „Transporta grupa Rīgas taxi" nav veikts par 12 stundām dienā, līdz ar to KS „Transporta grupa Rīgas taxi" arguments ir noraidāms kā nepamatots.

[2.9] Lietā konstatēts, ka KS „Transporta grupa Rīgas taxi" grāmatvedības uzskaitē

nav uzrādījusi ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem, un darbiniekiem nav aprēķināta darba samaksa par veiktajiem darba pienākumiem.

Tā kā VID NKP audita laikā ir guvusi pierādījumus, ka sabiedrības nodarbinātie (taksometru vadītāji) snieguši taksometra pakalpojumus un pildījuši darba pienākumus laikā, kas nav atspoguļots darba laika uzskaites tabelēs, tad VID NKP pamatoti KS „Transporta grupa Rīgas taxi" nodarbinātajiem (nepersonificētiem darba ņēmējiem) aprēķināja papildu VSAOI objektu Ls 28 807,53 apmērā un noteica valsts budžetā maksājamo VSAOI 9 686,08Ls, noteica soda naudu 29 058,24 Ls un nokavējuma naudu 2 346,25 Ls.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 12.novembrī saņemts KS „Transporta grupa Rīgas taxi" pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteicēja pieteikumu pamato ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti nav vērtēts pieteicējas norādītais arguments, ka KS „Transporta grupa Rīgas taxi", kārtojot grāmatvedību, ievēro:

1) uzkrāšanas principu (izņemot naudas plūsmas pārskatu), saskaņā, ar kuru galvenais ir pats notikums (ekonomiskā un faktiskā būtība), nevis tas norēķinu periods, ievērojot Latvijas grāmatvedības standarta Nr.1 „Finanšu pārskata sagatavošanas pamatnostādnes" 21.punktu: „Saskaņā ar uzkrāšanas principu darījumus un notikumus atzīst periodā, kad tie notiek, neatkarīgi no tā, kad tiek veikti norēķini. Izdevumus atzīst peļņas vai zaudējumu aprēķinā, pamatojoties uz tiešu saistību starp izmaksu rašanos un konkrēta ienākumu posteņa nopelnīšanu (saskaņošanas princips). Saskaņošanas principa lietošana nevar būt par pamatu, lai bilancē atzītu posteņus, kas neatbilst aktīvu vai saistību definīcijām";

2) Latvijas grāmatvedības standarta Nr. 6 „Ieņēmumi" 6.punktu: „Standartā noteiktos darījumu atzīšanas nosacījumus parasti piemēro atsevišķi katram darījumam. Tomēr dažos gadījumos, lai atspoguļotu darījuma būtību, ieņēmumu atzīšanas nosacījumus piemēro viena darījuma atsevišķām sastāvdaļām (..). Savukārt ieņēmumu atzīšanas nosacījumus piemēro diviem vai vairākiem darījumiem kopā, ja tie ir saistīti tā, ka to ekonomiskā būtība nav saprotama, neaplūkojot darījumus kopumā (..)".

[3.2] Ņemot vērā to, ka taksometru pakalpojumu sniegšanā gūtos ieņēmumus fiksē (aprēķina) elektroniskā ierīce (iekārta) - taksometru skaitītājs, pieteicēja uzskata, ka VID pretēji spēkā esošajām tiesību normām KS „Transporta grupa Rīgas taxi" taksometru vidējo nobraukumu vienā mēnesī aprēķināja saskaņā ar CSDD rīcībā esošo informāciju par taksometra nobraukumu starp tehniskajām apskatēm.

Pieteicēja uzskata, ka VID nepamatoti, nosakot ar PVN apliekamo darījumu vērtību, piemēroja Rīgas domes noteikto maksimālo tarifa likmi Ls 0,5 par vienu nobraukto kilometru, jo taksometru skaitītājos ir ieprogrammēti un tiek izmantoti arī citi tarifi ar

atlaidēm.

Papildus pieteicēja uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti nav ņemti vērā KS „Transporta grupa Rīgas taxi" iebildumi pret auditā izmantoto metodi apliekamā ienākuma noteikšanai, jo VID izmantotā metode nav saprotama, pilna un ticama, bet sniegto rezultātu nevar uzskatīt par patiesu.

Šodien taksometru pakalpojumu jomā ir liela konkurence, līdz ar to pieņēmumu, ka vieglie taksometri pusi no uzskaitīto kilometru skaita bija noīrēti, nedrīkst uzskatīt par ticamu.

Pilnīgi neticams, nepatiess un noraidāms ir pieņēmums, ka vieglie taksometri pusi no šiem kilometriem nobraukuši ar pasažieriem. Izdarot šo pieņēmumu, pārsūdzētajā lēmumā nav vērtēts apstāklis, ka pamatojoties uz noslēgtiem transportlīdzekļu lietošanas līgumiem, transportlīdzeklis un tā aprīkojums nodoti lietošanā fiziskajām personām.

No iepriekš norādītā izriet, ka šīs fiziskās personas (taksometru vadītāji) drīkst un var izmantot transportlīdzekļus arī savām vajadzībām, līdz ar to kopējo noīrēto taksometra laiku un kilometru skaitu fiksē taksometru skaitītājs, jo saskaņā ar 2012.gada 3.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.468 „Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 28.3.punktu vadītājam ir pienākums, uzsākot pasažiera pārvadāšanu, ieslēgt taksometra skaitītāju.

Pieteicēja uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti nav vērtēts KS „Transporta grupa Rīgas taxi" sūdzībā norādītais arguments par rēķiniem ar „0" vērtību.

[3.3] KS „Transporta grupa Rīgas taxi" sūdzībā norādīts, ka ieņēmumus no preču zīmes izmantošanas un par dispečera pakalpojumu izmantošanu uzņēmums nosaka saskaņā ar Latvijas grāmatvedības standarta Nr.6 „Ieņēmumi" 7.punktu, kurā noteikts, ka ieņēmumu summu no darījuma nosaka uzņēmuma un aktīva pircēja vai lietotāja savstarpēji noslēgtā līgumā. Ieņēmumus novērtē saņemtās vai saņemamās atlīdzības patiesajā vērtībā, ņemot vērā atlaides. Ieņēmumu summu no darījuma nosaka uzņēmuma un aktīva pircēja vai lietotāja savstarpēji noslēgtā līgumā. Ieņēmumus novērtē saņemtās vai saņemamās atlīdzības patiesajā vērtībā, ņemot vērā atlaides.

Pieteicēja uzskata, ka saskaņā ar Civillikuma 1428.pantu uzņēmuma amatpersona ir tiesīga noslēgt līgumus par atlaides piešķiršanu mutiskā veidā, savstarpēji vienojoties ar pakalpojumu izmantotāju.

Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti netika vērtēts KS „Transporta grupa Rīgas taxi" sūdzībā norādītais arguments, ka, ja dažādu iemeslu dēļ nav iespējams faktiski un fiziski saņemt atskaites datus no taksometra autovadītāja uz konkrēto datumu, tie ir obligāti nododami līdz nākamā mēneša 15.datumam saskaņā ar uzņēmuma iekšējiem noteikumiem un 2003.gada 21.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 10.punktu, kurā noteikts, ka visus ierakstus grāmatvedības reģistros izdara saimnieciskā darījuma dienā vai iespējami drīz pēc tās, bet

ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, kurā saimnieciskais darījums noticis.

Pārsūdzētajā lēmumā secināts, ka sabiedrība nav pilnībā uzskaitījusi nodarbināto darba laiku, kā arī attiecīgi pilnībā nav aprēķinājusi darba algu, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākuma nodokli, kā arī atzīts, ka VID NKP pamatoti, pielietojot netiešo aprēķinu metodi, aprēķināja laiku, kas nepieciešams, lai veiktu nodokļu pārbaudes laikā noteikto vidējo nobraukumu mēnesī.

Pieteicēja šādu secinājumu uzskata par nepamatotu, jo pārsūdzētajā lēmumā netika ņemts vērā apstāklis, ka pamatojoties uz noslēgtiem transportlīdzekļu lietošanas līgumiem, transportlīdzeklis un tā aprīkojums nodoti lietošanā fiziskajām personām, līdz ar to šīs fiziskās personas (taksometru vadītāji) drīkst un var izmantot transportlīdzekļus arī savām vajadzībām, nevis tikai taksometru pakalpojumu sniegšanai.

[4] 2012.gada 19.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID rakstveida paskaidrojums. VID pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus paskaidroja, ka taksometriem nekad nebūs 50% nobrauktie km ar klientu, maksimāli varētu būt 30%. VID nav ņēmis vērā, ka uzņēmumam ir daudz korporatīvo klientu, ar kuriem noslēgts līgums par daudz zemākiem braukšanas tarifiem, kā 0,50 Ls/km. Attiecībā par braucieniem, kur ir ieņēmumos norādīts 0,00 Ls, paskaidro, ka dažreiz vadītāji ieņēmumus nodod nākamajā dienā un gadās, arī, ka klients nesamaksā, vai arī ierodoties pie pasūtītāja, pasūtījums tiek atteikts.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir jānoraida.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējai pamatoti papildus nomaksai budžetā noteikts PVN Ls 62 983,38, soda nauda Ls 9 471,46 un nokavējuma nauda Ls 14 513,63, VSAOI Ls 9 686,08, soda nauda Ls 29 058,24, nokavējuma nauda Ls 2 346,25 un IIN soda nauda Ls 20 122, kā arī 2010.gadā par Ls 173 597,00 samazināta zaudējumu summa, ko pārnes uz nākamajiem taksācijas gadiem un samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 2011.gada janvāri – maiju par 159,63 Ls un aprēķināta ar to saistītā soda nauda 47,89 Ls.

[8] Attiecībā uz papildus nomaksai budžetā noteikto PVN Ls 62 983,38 tiesa konstatē turpmāk minēto.

[8.1] VID konstatēja, ka pieteicēja taksometru skaitītāju žurnālos un grāmatvedības uzskaitē pilnībā nav uzrādījusi visus ieņēmumus par sniegtajiem taksometru pakalpojumiem, no auditam iesniegtajiem grāmatvedības reģistriem nav iespējams noteikt tās deklarēto nodokļu aprēķina pareizību, līdz ar to noteica pieteicējai nodokļu maksājumu lielumu uz aprēķinu pamata, izmantojot VID rīcībā esošo informāciju par taksometru nobrauktajiem kilometriem, pieņemot, ka vismaz pusi no nobrauktajiem kilometriem sabiedrība veikusi, pārvadājot pasažierus.

VID pieteicējas taksometru vidējo nobraukumu vienā mēnesī aprēķināja saskaņā ar CSDD rīcībā esošo informāciju par taksometru nobraukumu starp tehniskajām apskatēm, dalot to ar mēnešu skaitu attiecīgajā periodā, pieņemot, ka puse no ceļa ir veikta tukšgaitā. Savukārt ar PVN apliekamo darījumu vērtība noteikta, ņemot vērā aprēķināto vidējo nobraukumu mēnesī un piemērojot Rīgas Domes noteikto maksimālo tarifa likmi Ls 0,5 par vienu nobraukto kilometru.

Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta otro daļu saimnieciskās darbības ietvaros iekšzemē veiktie ar PVN apliekamie darījumi ir pakalpojumu sniegšana par atlīdzību, arī pašpatēriņš.

Minētā likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka PVN standartlikmi 21 procenta apmērā nosaka apliekamiem darījumiem, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

Tādējādi VID aprēķināja pieteicējai grāmatvedības uzskaitē neuzrādītos ieņēmumus no taksometru pakalpojumu sniegšanas un no tās PVN: 2010.gada janvārī - Ls 19 131 un PVN Ls 4 017,54, februārī - Ls 21 347,74 un PVN Ls 4 483,03, martā - Ls 20 420,87 un PVN Ls 4 288,38, aprīlī - Ls 24 988,41 un PVN Ls 5 247,59, maijā - Ls 19 343,14 un PVN Ls 4062,04, jūnijā - Ls 19 282,01 un PVN Ls 4 049,22, jūlijā - Ls 16 746,63 un PVN Ls 3516,77, augustā - Ls 16 015,56 un PVN Ls 3 363,25, septembrī - Ls 14 800,90 un PVN Ls 3 108,20, oktobrī - Ls 10 760,41 un PVN Ls 2 259,88, novembrī - Ls 8 422,59 un PVN Ls 1 768,72, decembrī - Ls 8 548,45 un PVN Ls 1 795,20, 2011.gada janvārī – 12 535,34 un PVN Ls 2 757,76, februārī - Ls 17 183,37 un PVN Ls 3 780,33, martā - Ls 17 312,52 un PVN Ls 3 808,73, aprīlī - Ls 12 132,44 un PVN Ls 2 669,12, maijā – 7 752,25 un PVN Ls 1705,50, jūnijā - Ls 6 939,43 un PVN Ls 1 526,67, jūlijā - Ls 5 864 un PVN Ls 1 290,13, augustā - Ls 6 376,92 un PVN Ls 1 402,90, septembrī - Ls 10 191,12 un PVN Ls 2 242,05.

[8.2] Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 46.punkts noteic, ka lietotājs žurnālu aizpilda saskaņā ar Z pārskata datiem pēc katras Z pārskata izdrukāšanas un ielīmē tajā izdrukāto Z pārskatu vai pēc specializēto ierīču vai iekārtu

atmiņas skaitītāju summāro rādītāju datu nolasīšanas. Minēto noteikumu 49.punkts noteic, ka Z pārskata izdrukāšanas laiku nosaka lietotājs, bet ne retāk kā reizi katras darbadienas beigās. Ja darbadienas laikā nav notikušas darbības ar kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīci vai iekārtu, lietotājs Z pārskatu neizdrukā un žurnālā izdara ierakstu, ka attiecīgajā darbadienā darījumu nav. Kā izriet no minēto noteikumu 53.punkta, taksometra skaitītāja lietotājs žurnālu aizpilda katra darba dienas beigās pēc skaitītāja rādījumu nolasīšanas.

Pieteicēja VID uzrādīja taksometru skaitītāju žurnālus, kurus aizpilda saskaņā ar datiem par no taksometra vadītājiem kasē nodoto naudu. VID konstatēja, ka žurnāli aizpildīti nepietiekami. Proti, neprecīzi norādīts taksometru veiktais attālums, kad taksometrs bija noīrēts un kāds bija kopējais noīrēto braucienu skaits un ieņēmumi. VID salīdzināja pieteicējas iesniegtos datus ar Rīgas domes Satiksmes departamenta pārbaužu laikā iegūto informāciju un konstatēja, ka žurnālā nav norādīti ieņēmumi par sniegtajiem pakalpojumiem un darba uzskaites tabelēs nav norādītas taksometru vadītāju nostrādātās stundas. Tādējādi auditā netika iegūta visa informācija par pieteicējas sniegtajiem pakalpojumiem.

Izvērtējot audita laikā iegūto informāciju par taksometru skaitītāju žurnālos norādītajiem datiem, tiesa secina, ka VID konstatētās neprecizitātes ir pamatotas. Tiesa konstatē, ka skaitītāju žurnālos *(lietas 2.sējuma 86.-110.lapa)* ir veikti ieraksti, kas norāda, ka attiecīgajā dienā taksometram ir bijuši noīrētie braucieni, bet ailītē par ieņēmumiem par braucienu norādīts „0". Tiesa neatzīst par ticamu pieteicējas tiesas sēdē norādīto, ka ieraksti par „0" ienākumiem ir tādēļ, ka vai nu vadītājs iekasēto naudu nodevis nākamajā dienā, vai arī konkrētais brauciens ir bijis „tukšais" brauciens, kad, ierodoties pie klienta, pasūtījums atteikts, vai arī pēc brauciena klients nav norēķinājies par pakalpojumu. Tiesa atzīst, ka minētie gadījumi ir iespējami, bet tie ir izņēmuma gadījumi un nevar sastādīt pusi no kopējo braucienu summas. Tāpat tiesa konstatē neprecizitātes arī norādot kopējo nobraukto kilometru daudzumu un nobraukto kilometru daudzumu ar klientu, proti, skaitītāju žurnālos ir ieraksti, no kuriem redzams, ka taksometram ir bijuši noīrētie braucieni, bet nobraukto kilometru skaits ir „0". Savukārt fakts, ka ieņēmumi nodoti nākamajā dienā neapstiprinās ar lietā esošajiem taksometru skaitītāju žurnāla ierakstiem, jo tajos redzams, ka „0" ieņēmumi tika norādīti vairākas dienas pēc kārtas, kaut pasūtījuma braucieni bija bijuši.

Attiecībā uz pieteicējas norādīto, ka maksimums 30% no taksometru nobrauktā attāluma varētu būt nobraukti ar klientu, tiesa konstatē, ka pieteicēja minēto nav pierādījusi, savukārt VID ir pamatojis, kāpēc pieņem, ka 50% no nobrauktajiem km ir nobraukti ar klientu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka VID pamatoti konstatēja, ka pieteicēja nav uzrādījusi visus ieņēmumus par ar PVN apliekamajiem darījumiem un pamatoti veikusi

PVN uzrēķinu.

[8.3] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5.punkts noteic, ka, veicot nodokļu revīziju (auditu), nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām, ja ir konstatēta vismaz viena no šādām pazīmēm - nodokļu maksātāja pārskatos vai grāmatvedības uzskaitē sniegtās ziņas neatbilst nodokļu administrācijas rīcībā esošajai informācijai, pārbaudēs konstatētajiem faktiem vai nodokļu maksātāja rīcībā esošo vai bijušo lietu vērtībai.

Saskaņā ar minētā panta septītās daļas 2.punktu un minētā panta astoto daļu, konstatējot nodokļu aprēķinu pārkāpumus vai neprecizitātes, VID ir tiesības izmantot netiešās aprēķinu metodes, lai noteiktu nodokļu maksājumu apmēru. Tiesas ieskatā VID ir pamatoti un saprotami veicis nodokļu aprēķinu pieteicējai, ņemot vērā VID rīcībā esošo informāciju.

Konkrētajā lietā VID izmantoja Rīgas domes 2005.gada 15.novembra saistošo noteikumu Nr.28 „Par maksimālajiem vieglo taksometru pārvadājumu tarifiem Rīgā" un 2011.gada 29.marta saistošo noteikumu Nr.118 „Par maksimālo maksu (tarifiem) par pasažieru un bagāžas pārvadājumiem ar vieglo taksometru Rīgā" noteikumus un piemēroja braukšanas tarifa likmi Ls 0,5 par kilometru, pieņemot, ka puse braucienu veikti ar pasažieriem.

Izvērtējot konkrētajā lietā veiktos VID aprēķinus, tiesa secina, ka VID pamatoti ņēma vērā vidējo nobraukto km skaitu mēnesī saskaņā ar CSDD fiksētajiem nobraukumiem, mēneša vidējos ieņēmumus saskaņā ar braukšanas tarifa likmi Ls 0,5 par kilometru, kā arī pieteicējas taksometru žurnālos uzrādītos ieņēmumus un neuzskaitītos ieņēmumus.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam maksājuma lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs. Līdz ar to, ja pieteicēja nepiekrīt VID aprēķinam, tad pierādīšanas nasta pāriet uz pašu pieteicēju.

Tiesa nekonstatē, ka pieteicēja būtu iesniegusi kādus pierādījumus, kas apstiprinātu VID aprēķina nepareizību. VID ir konstatējis būtiskas nesakritības atskaitēs norādītajos taksometru nobrauktajos kilometros un CSDD datu bāzē fiksētajos.

Pieteicējas norādītais, ka taksometrus savām privātām vajadzībām izmanto taksometru vadītāji, nevar tikt atzīts par pietiekamu pamatu VID aprēķina apšaubīšanai. Tiesa nevar pārliecināties par minētā apgalvojuma patiesumu, ja pieteicēja pati to nevar pierādīt. Turklāt jāņem vērā, ka taksometru pakalpojumu sniegšana ir saimnieciskā darbība un transportlīdzekļi šajā gadījumā ir reģistrēti kā taksometri, kas jau pats par sevi norāda uz to izmantošanas mērķi – taksometru pakalpojumu sniegšanu, nevis to izmatošanu

privātām vajadzībām. Tāpat tiesa apšauba, ka taksometri personīgajām vajadzībām varētu būt izmantoti proporcionāli vairāk, nekā veicot saimniecisko darbību, jo tas neattaisno saimnieciskās darbības būtību.

Vērtējot lietas materiālus kopsakarā, tiesa nekonstatē pamatu Lēmuma atcelšanai daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto PVN Ls 62 983,38, kā arī samazinātajai no budžeta atmaksājamai PVN summai par Ls 159,63 (par 2011.gada janvāri-maiju).

[9] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmā daļa noteic, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Minētā likuma 18.panta pirmajā daļā noteikts, ka obligāto iemaksu likme, ja darba ņēmējs tiek apdrošināts visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, ir 35,09 (33,09 procenti 2010.gadā) procenti, no kuriem 24,09 procentus maksā darba devējs un 11 procentus (9 procentus 2010.gadā) – darba ņēmējs.

Saskaņā ar minētā likuma 20.panta pirmo daļu darba devējs aprēķina obligāto iemaksu, kas jāveic par katru darba ņēmēju, reizinot iemaksu objektu ar obligāto iemaksu likmi, kāda noteikta darba devējam, ja darba ņēmējs ir apdrošināts visos sociālās apdrošināšanas veidos, savukārt otrajā daļā noteikts, ka darba devējs aprēķina obligāto iemaksu, kas jāveic darba ņēmējam, reizinot iemaksu objektu ar obligāto iemaksu likmi, kāda noteikta darba ņēmējam, ja darba ņēmējs ir apdrošināts visos sociālās apdrošināšanas veidos.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2018.gada 23.septembra noteikumu Nr.791 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu minimālā mēneša darba alga 2010.gadā ir Ls 180, bet minimālā stundas tarifa likme ir Ls 1,083.

Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu minimālā mēneša darba alga 2011.gadā ir Ls 200, bet minimālā stundas tarifa likme ir Ls 1,189.

No lietas materiāliem un pieteicējas pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka darba alga autovadītājiem tiek aprēķināta tikai par to laiku, kad viņi apkalpo klientus, proti, par pamatu aprēķiniem ņemot izpildīto darba apjomu latos.

Lēmumā norādīts, ka, izlases veidā salīdzinot Rīgas domes Satiksmes departamenta kontroles kartiņās esošo informāciju ar pieteicējas taksometru skaitītāju žurnālā (darba laika uzskaites tabelēs) norādīto informāciju, konstatēts, ka taksometru vadītāju darbs konkrētajos datumos vairumā gadījumu netika atspoguļots pieteicējas taksometru skaitītāju

žurnālā, kā arī žurnālā attiecīgajos datumos norādītais ieraksts par darbinieku darbu nesakrīt ar pārbaudē konstatēto.

Turklāt no darba laika uzskaites tabelēm konstatējams, ka pieteicēja auditējamajā periodā darba ņēmējiem uzrādījusi darba laiku, kas ir mazāks par normālo darba laiku, t.i., darbinieki tika nodarbināti 1 - 33 stundas mēnesī, kas ir mazāk par normālo darba laiku, kā arī par 2010.gadu un 2011.gada janvāri līdz jūnijam nav uzrādīts darba laiks naktīs, brīvdienās un svētku dienās. Saskaņā ar darba līgumiem taksometru vadītājiem noteikts summētais darba laiks. Izvērtējot lietā esošās darba laika uzskaites tabeles, konstatējams, ka tajās nav uzrādīts darba laiks naktīs, brīvdienās un svētku dienās. Tādējādi tiesa secina, ka darbiniekiem darba alga netika maksāta saskaņā ar darba līgumos noteikto summēto darba laiku.

Tāpat, izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka maz ticams, ka taksometra vadītājs konkrētā dienā strādājis tikai 0,2 stundas, kā tas norādīts darba laika uzskaites tabelēs, turklāt tādi darbinieki ir lielākā daļa *(piemēram, skat. lietas II sējums 130.-132.lapa)*. Vienlaikus vērā ņemams arī apstāklis, ka saskaņā ar CSDD reģistrētajiem taksometru odometru rādītājiem starp transportlīdzekļu valsts tehniskajām apskatēm taksometru pa gadu nobrauktais kopējais km skaits būtiski atšķiras no taksometru skaitītāju žurnālos norādītā, tādējādi secināms, ka faktiskajam taksometru nobraukumam bija nepieciešamas daudz vairāk darba stundas, nekā pieteicēja uzskaitījusi.

Tā kā pārbaudes laikā nebija iespējams identificēt, kurš darbinieks bija nodarbināts konkrētā laika periodā un ar kuru taksometru brauca konkrētajā dienā, tiesa uzskata, ka VID pamatoti aprēķināja VSAOI par vidēji 39 stundām mēnesī katram nepersonificētajam darba ņēmējam, kas atbilst normālajam darba laikam saskaņā ar Darba likumu. Proti, 2011.gada janvārī līdz jūnijam un septembrī darba laika uzskaite kārtota neprecīzi un nepilnīgi un aprēķinu pamatā ņemti neidentificējamu personu papildu ienākumi. Izvērtējot VID veiktos aprēķinus, tiesa konstatē, ka ņemtas vērā stundas, kas bija nepieciešamas, lai veikto audita laikā aprēķinātos nobraukumus mēnesī saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu prasībām par atļauto braukšanas ātrumu, kā arī audita laikā aprēķināto stundu un darba laika uzskaites tabelēs norādīto stundu starpība.

Tā kā pieteicēja grāmatvedības uzskaitē nav uzrādījusi ieņēmumus no sniegtajiem taksometru pakalpojumiem un nodarbinātajiem nav aprēķinājusi darba samaksu par veiktajiem darba pienākumiem, tad, piemērojot minimālo stundas tarifa likmi (1,083 Ls 2010.gadā) un (1,189 Ls 2011.gadā) par konstatētajām pieteicējas darba laika uzskaites tabelēs neidentificēto personu (taksometru vadītāji) darba stundām, pārbaudē pamatoti aprēķināts VSAOI 9 686,08 Ls.

[10] Tiesa konstatē, ka VID aprēķinājis pieteicējai nomaksai budžetā arī PVN nokavējuma naudu Ls 14 513,63 un VSAOI nokavējuma naudu Ls 2 346,25 apmērā, līdz

ar to ir pārbaudāms, vai VID veicis aprēķinus atbilstoši materiālajām tiesību normām.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 22.punkts noteic, ka nokavējuma nauda ir procentu maksājums par nodokļu, nodevu samaksas termiņa nokavējumu.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri. Savukārt likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta otrā daļa nosaka, ka par obligāto iemaksu veikšanas termiņa nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda no laikā nesamaksātās obligāto iemaksu summas (pamatparāda) par katru nokavēto dienu saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām".

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta trešā daļa noteic, ka nokavējuma naudu neaprēķina, ja valsts vai pašvaldības budžets tam piekritīgo nodokļa maksājumu ir saņēmis piecu darbdienu laikā pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Ja minētais nosacījums netiek ievērots, nokavējuma naudu aprēķina par periodu no nākamās dienas pēc konkrētā nodokļa likumā noteiktā maksāšanas termiņa iestāšanās līdz samaksas dienai (to ieskaitot). Ja maksāšanas termiņš sakrīt ar brīvdienu (svētku dienu), tad par maksāšanas dienu uzskatāma pirmā darbdiena pēc brīvdienas (svētku dienas).

Pārrēķinot matemātiski VID aprēķināto nokavējuma naudu, tiesa atzīst, ka VID aprēķinus ir veicis pareizi. Tiesa nekonstatē, ka nokavējuma naudas maksājumi pieteicējai būtu aprēķināti bez tiesiska pamata vai par lielāku laika periodu, nekā faktiski nokavēta nodokļu pamatparāda samaksa.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka Lēmums arī daļā par aprēķināto PVN un VSAOI nokavējuma naudu ir pareizs un nav pamats tā atcelšanai.

[11] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu, ja izdarītais nodokļu pārkāpums nav uzskatāms par atkārtotu nodokļu pārkāpumu un ja nodokļu maksātājs ir ievērojis deklarāciju iesniegšanas termiņus un kārtējo nodokļu samaksas termiņus, kā arī ir sadarbojies ar nodokļu administrāciju šā likuma $32.^2$panta izpratnē, nodokļu administrācija uzliek soda naudu 50 procentu apmērā no šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktās soda naudas.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" $16.^1$ panta trešā daļa noteic, ja tiek konstatēts, ka darba devējs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, bet Valsts ieņēmumu dienestam nav iespējams nodarbināto personu identificēt, obligātās iemaksas un soda naudu piedzen šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, tās nepersonificējot.

Ievērojot minēto pieteicējai pamatoti aprēķināta PVN soda nauda Ls 18 895,02 un soda nauda Ls 47,89 apmērā saistībā ar samazināto no budžeta atmaksājamo PVN summu.

Ņemot vērā minētās tiesību normas nosacījumus, VID pieteicējai pamatoti noteicis budžetā maksājamo soda naudu 50 procentu apmērā, tas ir, 9 471,46 Ls.

[12] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{2}panta 1.^{1}daļa *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 31.12.2011)* noteica, ja maksātāja apliekamā ienākuma summu, no kuras atbilstoši šā likuma prasībām bija aprēķināms un ieturams nodoklis, nav iespējams noteikt, no darba devēja piedzen soda naudu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālās mēneša darba algas apmēram attiecīgajā periodā, vai soda naudu, kas atbilst saskaņā ar Darba likumu noslēgtajā darba koplīgumā nozarē vai teritorijā attiecīgajam laika posmam noteiktajam minimālās darba samaksas līmenim.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{2}panta 1.^{1}daļa noteic, ja fiziskā persona (arī tad, ja nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju) uz līguma pamata vai bez līguma noslēgšanas sistemātiski gūst ienākumu, kurš liecina par darba attiecībām un par kuru jāmaksā algas nodoklis, bet šis ienākums nav uzrādīts darba devēja grāmatvedības uzskaitē vai izmaksas faktu nav iespējams konstatēt, vai nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju, no darba devēja piedzen soda naudu trīskāršā nodokļa apmērā no summas, kas noteikta atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai par personai aprēķināmo atlīdzību, ja tā ir lielāka par normatīvajos aktos noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru, vai no normatīvajos aktos noteiktā minimālās darba algas apmēra, ja aprēķināmā atlīdzība ir vienāda ar to vai mazāka vai ja tās lielumu nav iespējams noteikt *(redakcija spēkā no 01.01.2012.)*.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka atbildība par nodokļu likumu prasību pārkāpumu nosakāma atbilstoši tām tiesību normām, kuras tādu paredzēja pārkāpuma izdarīšanas laikā, ja vien jaunā tiesību norma nav privātpersonai labvēlīgāka (skat.2009.gada 29.oktobra spriedums lietā SKA-358/2009 8.punkts).

Konkrētajā gadījumā par labvēlīgāku normu atzīstama norma, kas stājās spēkā 2012.gada 1.janvārī, tādējādi IIN soda nauda aprēķināma saskaņā ar to.

Tā kā audita laikā konstatēts, ka pieteicēja laika periodā no 2010.gada janvāra -2011.gada jūnijam un septembrī ir nodarbinājusi neidentificētas personas, kuras nebija uzrādītas pieteicējas darba laika uzskaites tabelēs, algu sarakstos un VID iesniegtajos ziņojumos par VSAOI un IIN, tad VID pamatoti atbilstoši citētajai tiesību normai aprēķinājis IIN soda naudu 20 122,65 Ls.

[13] Gada pārskata likuma 4.panta trešajā daļā noteikts, ka gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu.

Minētā likuma 21.pants noteic, ka neto apgrozījums ir ieņēmumi no sabiedrības pamatdarbības, produkcijas pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas no kuriem atskaitīta

tirdzniecības atlaide un citas piešķirtās atlaides, kā arī pievienotās vērtības nodoklis un citi nodokļi, kas tieši saistīti ar pārdošanu.

Likuma 22.panta otrā daļa noteic, ka šā likuma 12. un 14.panta posteņos „Pārdošanas izmaksas" un „Administrācijas izmaksas" iekļauj ar tām saistītās personāla izmaksas, materiālu izmaksas, pamatlīdzekļu nolietojuma un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījumu summu un citas ar tām saistītās izmaksas.

Likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 4.panta pirmajā daļā noteikts, ka nodokļu maksātāja – rezidenta un pastāvīgās pārstāvniecības – apliekamais ienākums ir saskaņā ar Gada pārskatu likumu (..) sastādītā maksātāja gada pārskata peļņas vai zaudējuma aprēķinā uzrādītais peļņas vai zaudējumu apjoms pirms uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas, kas ir attiecīgi palielināts vai samazināts par to izdevumu vai izdevumu daļas summu, kuri nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību, un par to zaudējumu summu, kurus radījusi maksātājam piederošo vai tā lietošanā esošo sociālās infrastruktūras objektu uzturēšana.

Ievērojot to, ka pieteicējas grāmatvedības uzskaitē nav uzrādīti faktiski gūtie ieņēmumi no taksometru pakalpojumu sniegšanas un nodarbinātajiem nav aprēķināta darba samaksa par nostrādāto darba laiku, VID pamatoti par 199 809 Ls palielināja neto apgrozījumu un zaudējumu aprēķinā uzrādītās izmaksas par papildus aprēķināto darba algu neidentificētiem darba ņēmējiem 21 123,35 Ls un VSAOI 5 088,61 Ls (darba devēja daļa), kopā 26 211, 96 Ls, kā rezultātā koriģēja 2010.gada UIN deklarāciju par 173 597 Ls samazinot deklarētos zaudējumus un par minēto summu samazinot zaudējumus, ko pārnes uz nākamajiem taksācijas gadiem.

[12] Balstoties uz visiem iepriekš norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, bet pieteikums noraidāms kā nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā KS „Transporta grupa Rīgas taxi" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 25.oktobra lēmuma Nr.22.4.8/86740 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.